

напредъ отъ сждникътъ, то и злѣзе и пакъ пѣрвомъ. Той га облече, иж напысто тѣреше калѣбрътъ си. Другъ єдинъ чифтъ стояхъ тамъ, дѣто вѣше бѣтилъ иѣговытъ си, и рѣмъ на ѹмѣтъ на наштъ скажеринъ, че тѣкъ ибни калѣбръ може да сѧ єдна дарка отъ познайникътъ, който мѣ вѣше понадумилъ отъ бѣтъ за тва, като га сжалѣчаше. Каземъ завчагъ ги бѣ, и ти отидѣ сърадостъ и благодареше на слѣчката, когдѣ ги поглѣднеше.

За иѣгово нещастіе вѣхъ тѣкъ Кадіовитъ калѣбръ; и когато той га ѹкѣпа, и рѣкитъ мѣ ги тѣрехъ напѣто, така тѣкъ не напѣрохъ друго иѣшо бѣтъ єдинъ чифтъ драгы вѣхты, разкѣсаны, който хората той часъ позиахъ, че сѧ Каземовитъ калѣбръ. Ти чашкомъ отидѣ сеаглеменни сѣдъ нѣго, и ѹловѣнъ като єдинъ ѿберинъ, довѣди го при Кадіатъ. Той га разскѣри за беззрѣликътъ дѣрстъ на старіатъ скажеринъ, рече та го запрѣхъ той часъ; и за иѣзашо, да га не глоби сѧ ѻвижрамъ, като єдинъ престѣпникъ, требаше да плати тѣрѣдѣтъ малго спорѣдъ Агадѣлкѣатъ редъ. Той требаше сто-пѣти пѣвѣче да плати, отъ кѣлко-то стрѣлахъ калѣбритъ мѣ, само да си дойде ѹтѣхъ съ здравы ирака. Нѣскоро като го пѣстилъ отъ тамъ, той искаше да отмѣстѣ на иѣ-